

Sygn. akt III Ca 1082/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu okręgowego Magdalena Balion – Hajduk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 lutego 2023 r. w G.

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 30 września 2022 r., sygn. akt VIII C 631/21

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1, w ten sposób, że zasądzoną w nim kwotę 31 313,01zł obniża do kwoty 21 313,01zł (dwadzieścia jeden tysięcy trzysta trzynaście złotych i jeden grosz);**
- 2. oddala apelację w pozostałym zakresie;**
- 3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Ca 1082/22

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrze wyrokiem z 30 września 2022r. zasądził od pozwanego Towarzystwu (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda M. G. 31 313,01 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 października 2021r., oddalił powództwo w części, zasądził od pozwanego na rzecz powoda 5 855zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zabrze 367,43 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy ustalił, że 25 czerwca 2020r. w Z. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, którego sprawcą był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów w Towarzystwie (...) S.A. w W.. W wyniku tego zdarzenia powód doznał obrażeń ciała. Powód, jadąc na rowerze został potrącony przez sprawcę w tylne koło i upadł. Pierwszej pomocy udzielił mu zespół pogotowia ratunkowego przybyły na miejsce. Powód, będąc w szoku, nie wyraził zgody na przetransportowanie go do szpitala. Kilkadziesiąt minut później sam udał się na izbę przyjęć Szpitala Miejskiego w Z..

Po zgłoszeniu się na izbę przyjęć poddano powoda badaniom RTG miednicy, RTG klatki piersiowej, RTG żeber lewych, RTG kręgosłupa L – S, TK miednicy i TK kręgosłupa L –S oraz przeprowadzono konsultację chirurgiczną i ortopedyczną. Ustalono, że powód doznał złamania trzonu kręgu (...), przy czym nie zalecano operacji. Powodowi zalecono leżenie oraz noszenie gorsetu w trakcie poruszania się. W szpitalu powoda zaopatrzone w odpłatny gorset.

Jego koszt wyniósł 40 zł. Ponadto powód doznał urazu łokcia. Rana wymagała oczyszczenia i szycia. Powód przebywał w Szpitalu Miejskim w Z. od 25 czerwca 2020r. do 1 lipca 2020r., a następnie został wypisany do domu z dalszymi zaleceniami codziennej zmiany opatrunku.

Po wypadku powód był niezdolny do pracy do 28 grudnia 2020r. Najtrudniej było mu wstać po nocy, bo wstanie z łóżka zajmowało mu około 30 - 45 minut. Z uwagi na odczuwanie silnego bólu łokcia i pleców, nie był w stanie zasnąć. Przyjmował leki przeciwbólowe, które były na receptę. Przez cały okres zwolnienia lekarskiego powód nosił gorset, który był konieczny, kiedy powód się poruszał, aby stabilizował kręgosłup. Przez ten czas mama powoda pomagała mu we wszystkim, w tym w ubieraniu się czy zakładaniu butów. Powód leczył się w poradni urazowo-ortopedycznej. W dniu 18 sierpnia 2020r. zalecono stopniowe odstawianie gorsetu. W dniu 29 września 2020r. skierowano powoda na rehabilitację, którą przeszedł w październiku 2020r. Przez dwa tygodnie codziennie był poddawany zabiegom, w tym masażom, ultradźwiękom i prądom tens. Rehabilitacja odbywała się w (...) Sp. z o.o. w Z.. Powód pokrył jej koszty wynoszące 300 zł. Do dzisiaj odczuwa ból w kręgosłupie. Powód pracuje w systemie dwunastogodzinnym na linii produkcyjnej. Najtrudniej mu, kiedy musi być lekko pochylony, ponieważ wiąże się to z bólem i kluciem w plecach po kilku godzinach pracy. W związku z tym nadal sięga po leki przeciwbólowe. Powód od wypadku nie jeździ na rowerze, choć przed nim dwa razy w tygodniu jeździł po 40 km. Wcześniej chodził również na siłownię, ale w związku z zaleceniem prowadzenia oszczędniejszego trybu życia do sierpnia 2021r., nie mógł podejmować takiej aktywności i przytył w związku z tym 20 kg.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 27 stycznia 2021r. wydanym w sprawie o sygnaturze II K 1512/20 warunkowo umorzono postępowanie wobec R. M., sprawcy kolizji z dnia 25 czerwca 2020r., w wyniku której poszkodowanym został M. G.. Sąd orzekł wobec R. M. środek kompensacyjny w postaci obowiązku zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz M. G. kwoty 2 000 zł.

Decyzją z dnia 23 marca 2021r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 1 194,99 zł, w tym 899 zł za wymianę wyświetlacza z ekranem, 150 zł za klapkę i obudowę tylną telefonu, 40 zł za centrowanie koła, 55,99 zł za wymianę siodełka oraz 50 zł za opinię serwisu w sprawie zegarka Samsung G. F..

Decyzją z dnia 20 kwietnia 2021r. pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienie w wysokości 11 400 zł za doznaną krzywdę.

W dniu 11 maja 2021r. została sporządzona wycena naprawy roweru C. model A. 29 po wypadku. Koszt całkowity naprawy wyceniono na kwotę 2 509 zł.

U powoda rozpoznano stan po złamaniu kompresyjnym trzonu kręgu (...) stopnia, wygojone z pozostawieniem niewielkiego sklinowacenia trzonu z przewlekłym zespołem bólowym oraz stan po zranieniu kończyny górnej lewej w okolicy wyrostka łokciowego z pozostawieniem blizny niewpływającej na funkcje kończyny. W związku z wypadkiem z dnia 25 czerwca 2020r. powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6%. Doznane obrażenia w przyszłości mogą doprowadzić do wcześniejszego rozwoju zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, co może spowodować nasilenie dolegliwości bólowych. Poniesione wydatki na rehabilitację pozostają w związku ze zdarzeniem z 25 czerwca 2020r. Obecnie stan zdrowia powoda jest stabilny, nie wymaga on pomocy innych osób i nie wymaga obecnie dalszego leczenia. Wszystkie opisywane przez powoda dolegliwości są wyłącznym następstwem zdarzenia z dnia 25 czerwca 2020r. Powód nie miał wcześniejszych urazów tego odcinka narządu ruchu, ani nie odczuwał, nie leczył dolegliwości z nim związanych, nie cierpi na schorzenia samoistne, czy układowe, które mogłyby stanowić współprzyczynę urazu, jego następstw czy odczuwalnych dolegliwości.

Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w znacznej części na podstawie art. 445 § 1 k.c. Uznał, że kwota 11 400 zł wypłacona powodowi przez pozwanego na etapie przesądowym nie stanowi odpowiedniego zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez powoda w wyniku wypadku. Sąd podkreślił, że na skutek tego zdarzenia powód doznał zarówno uszczerbku na zdrowiu, jak i negatywnych skutków w sferze psychicznej, emocjonalnej. Doznał 6%-

centowego długotrwałego powypadkowego uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem kręgosłupa. W żaden sposób nie przyczynił się do wypadku, a na skutek wypadku doznał urazu kręgosłupa oraz stawu łokciowego.

W związku z powyższym Sąd I instancji uznał, iż żądana przez powoda kwota 28 600 zł ponad wypłaconą wcześniej kwotę w wysokości 11 400 zł (łącznie 40 000 zł) tytułem zadośćuczynienia jest kwotą odpowiednią. W ocenie Sądu kwota ta nie jest nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, ale przedstawia odczuwalną wartość ekonomiczną.

Ponadto Sąd Rejonowy na podstawie art. 444 § 1 k.c. zasądził na rzecz powoda odszkodowanie na które złożyły się koszty rehabilitacji 300 zł, wskazane w fakturze koszty rehabilitacji pozostają w związku ze zdarzeniem z 25 czerwca 2020r. oraz na podstawie art. 415 k.c. i art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj. z dnia 9 lutego 2018 r. (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 473 ze zm.) odszkodowanie za naprawę roweru w wysokości 2 413,01 zł.

Pozwana w swojej apelacji zarzuciła naruszenie prawa materialnego, to jest:

- jest art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 6k.c. przez ustalenie, iż odpowiednią kwotą zadośćuczynienia należną powodowi do 40 000 zł, a w ocenie strony pozwanej jest to kwota rażąco wygórowana. Powód nie doznał trwałego, a jedynie do długotrwałego, przemijającego uszczerbku na zdrowiu na poziomie 6 %, dlatego uzyskana przez niego kwota 11 400 zł tytułem zadośćuczynienia jest odpowiednią kwotą w rozumieniu art. 445 §1 k.c.,

- art.361 k.c. w związku z art. 6 k.c. w związku z art. 444 § 1 k.c. przez ustalenie, że koszty rehabilitacji pozostają w adekwatnym związku przyczynowym, podczas gdy powód nie wykazał, że koszty były celowe i ekonomicznie uzasadnione oraz, że nie mógł podjąć leczenia w ramach usług refundowanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia.

Pozwana wniosła o zmianę wyroku przez zasądzenie na rzecz powoda 2413,01 zł z ustawowymi odsetkami od 8 października 2021 r., oddalenie powództwa w pozostałym zakresie i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenia swoją rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja w części zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela zarówno ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy, znajdujące pełne odzwierciedlenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy, a także przyjętą przez ten Sąd podstawę prawną rozstrzygnięcia i ,unikając zbędnych powtórzeń, przyjmuje je za własne.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa wyrażonym wielokrotnie w orzeczeniach Sądu Najwyższego oraz w orzeczeniach Sądów Apelacyjnych powtórzyć należy, iż to Sąd I instancji ustala wysokość zadośćuczynienia. Sąd odwoławczy może ingerować w wysokość zadośćuczynienia w przypadku, gdy biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne i zebrane w sprawie dowody, uzna przyznane zadośćuczynienie za rażąco wygórowane lub rażąco niskie (tak m. in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 10 listopada 2009r. sygn. I ACa 523/09, wyrok SN z dnia 9 września 1999r. sygn. II CKN 477/98, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 września 2012r. sygn. . I ACa 773/12, wyrok SN z dnia 7 stycznia 2000r. sygn. II CKN 651/98, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 maja 2008 r. sygn. I ACa 199/08). W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy uznał za odpowiednie zadośćuczynienie w kwocie 40 000 zł. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia należy oczywiście wziąć pod uwagę nie tylko doznany uraz kręgosłupa, ale także to, iż u powoda nastąpił przewlekły zespół bólowy, trudności z poruszaniem się, wstawaniem, powód doznał także urazu łokcia, który wymagał oczyszczenia i zszycia rany, należy wziąć pod uwagę okoliczność, że powód był przez pół roku niezdolny do pracy i miał trudności w poruszaniu. Jednak ostatecznie jak wynika z opinii biegłego powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6%, leczenie powoda jest zakończone, nie

pozostawiło trwałych następstw. Sąd Okręgowy uznał zatem, że kwota 30 000 zł zadośćuczynienia jest adekwatna do doznanej przez powoda krzywdy.

Sąd Okręgowy na uznały za chybiony zarzut podniesiony w apelacji dotyczący zasądzenia odszkodowania w postaci wydatków na rehabilitację. Z opinii biegłego wynika, iż poniesione przez powoda wydatki na rehabilitację wynikające z faktury pozostają w związku z tym wypadkiem i odniesionymi obrażeniami. Jest oczywiste, że po urazie kręgosłupa koniecznym jest szybka rehabilitacja umożliwiająca powrót do zdrowia i normalnej działalności. Tak też było w przypadku powoda. Jest wiedzą powszechnie znaną, że czas oczekiwania na świadczenia refundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia jest bardzo długi, natomiast w przypadku rehabilitacji ważne jest, aby podjąć jak to tylko jest możliwe. Powód otrzymał skierowanie na rehabilitację 29 września 2020r. i rehabilitację podjął w październiku 2020r, nie można uznać iż poniesione przez powoda wydatki nie były celowe i niezwiązane wypadkiem.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze zmienił zaskarżony wyrok na mocy art. 386 § 1 k.p.c. i orzekł jak w sentencji, oddalając apelację na mocy art. 385 k.p.c. w pozostałej części, także od rozstrzygnięcia kosztach procesu, uznając że Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował w tym wypadku regułę wynikającą z art. 100 zd. drugie k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy również orzekł na podstawie ar art. 100 zd. drugie k.p.c., zgodnie z którym Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1800 zł i obejmowały wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1800 zł.

SSO Magdalena Balion – Hajduk